

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 638/2023
29.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Дубравке Дамјановић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Петковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 609/19 од 28.02.2022.године, исправљена решењем истог суда К 609/19 од 18.03.2022. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 142/22 од 01.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 29.06.2023.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Петковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 609/19 од 28.02.2022.године, исправљена решењем истог суда К 609/19 од 18.03.2022. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 142/22 од 01.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину К 609/19 од 28.02.2022.године, исправљена решењем истог суда К 609/19 од 18.03.2022. године, окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца, са роком проверавања у трајању од две године.

Истом пресудом према окривљеном је на основу члана 78. у вези члана 89а. КЗ изречена мера безбедности забране даљег узнемиравања оштећеног ББ, која мера је одређена у трајању од једне године од правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања изречене мере, а суд исту може укинути и пре истека времена за које је одређена уколико престану разлози због којих је одређена.

Поред тога, окривљени је ослобођен од обавезе плаћања судског паушала, док трошкова кривичног поступка није било. Истом пресудом, оштећени ББ је упућен да имовинскоправни захтев може остварити у парничном поступку.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Кж1 142/22 од 01.03.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Петковић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те преиначи побијане пресуде на тај начин што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржана без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да суд у конкретном случају није могао огласити окривљеног кривим за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1.КЗ, јер у радњама окривљеног нема елемената кривичног дела. Бранилац истиче да је битно обележје кривичног дела из члана 138. ст.1. КЗ осећај страха и озбиљне угрожености за свој живот и тело, а да у конкретном случају „нема овог елемента“, те да нема ни битног обележја кривичног дела.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани из следећих разлога:

Одредбом члана 138. став 1. Кривичног законика прописано је да кривично дело чини онај ко угрози сигурност неког лица претњом да ће напасти на живот или тело тог лица или њему блиског лица и да ће се казнити новчаном казном или казном затвора до једне године. Радња извршења основног облика кривичног дела састоји се у употреби претње да ће се напасти на живот или тело неког лица или њему блиског лица, чиме се угрожава сигурност пасивног субјекта која се манифестује у његовом осећају несигурности.

Предметно кривично дело је свршено када је претњом створен осећај угрожености код лица коме се прети. При том је за постојање дела битно да се ради о озбиљној претњи која код пасивног субјекта изазива неспокојство, узнемирење или страх за живот и телесни интегритет.

Имајући у виду цитирани законски опис бића кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, по налажењу овог суда, из изреке правноснажне

пресуде и то навода да је окривљени АА,...угрозио сигурност оштећеног ББ из ... претњом да ће напасти на његов живот и тело, на тај начин што се оштећеном два пута обратио речима „Откинућу ти главу“, услед којих претњи је оштећени осетио страх и озбиљну угроженост за свој живот и тело, у урачунљивом стању и са умишљајем, јасно и недвосмислено произлази да у описаним радњама окривљеног АА стичу сва битна законска обележја кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, за које је он оптужен и правноснажно оглашен кривим, па су стога наводи браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП оцењени као неосновани.

Супротно наводима браниоца окривљеног, садржина изговорених речи које је окривљени упутио оштећеном, а која је ближе наведена у изреци правноснажне пресуде, по налажењу Врховног суда, представља упућивање оштећеном од стране окривљеног озбиљне и конкретне претње нападом на његов живот и тело, а која претња је објективно подобна да угрози сигурност оштећеног и усмерена је на то и која је, с обзиром на начин на који је упућена, несумњиво код оштећеног створила осећај страха, несигурности и угрожености за сопствени живот и телесни интегритет, а што је у конкретном случају довољно за постојање кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, па су стога оцењени као неосновани наводи браниоца окривљеног којима се указује да дело за које је окривљени оптужен и правноснажно оглашен кривим није кривично дело.

Поред тога, бранилац окривљеног у образложењу захтева истиче чињенице које су од утицаја на понашање окривљеног критичног дана, како се оштећени понашао према окривљеном и то више година уназад, да је окривљени поднео две тужбе против оштећеног због сметања поседа, те да се ради о дубоко поремећеним односима око имовине на који начин бранилац правноснажну пресуду побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, односно повреде закона из члана 440. ЗКП, а које повреде не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни суд у разматрање истих није упуштао.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Петковића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић,с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић